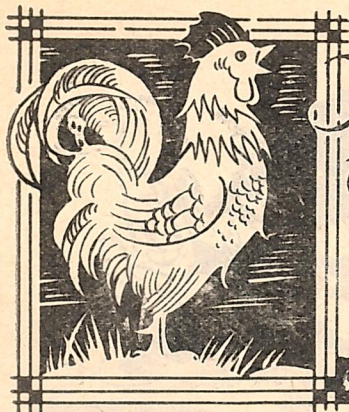

Хитрото циганче

Веднажъ една циганка рекла на циганчето си:

— Ти, маминото, все играешъ.

— А какво да правя, мамо, да пѣя ли?

— Ехъ, само това остана! Колкото хубаво пѣешъ, хората ще изплашишъ. Пари трѣбва вече да печелишъ.

— Какви пари, мамо? Златни или сребърни?

— Каквито ще да сж, пари да сж. Хайде вземи тая кошница и иди да я продадешъ!

— Кому да я продамъ, мамо? — попитало циганчето. — На дѣда попа ли?

— Ехъ че си глупавъ! Защо му е на дѣда ти попа кошница? На нѣкой богатъ човѣкъ я продай.

— Добре, мамо!

Взело циганчето кошничката и трѣгнало да я продава. Срещнало една баба.

— Ей, бабо? — попитало циганчето. — Кой е най-богатия човѣкъ въ село?

— Търговецътъ.

— А има ли много пари?

— Има. Но и да има, нѣма на тебе да ги даде.

— Ще видимъ! — отговорило циганчето.

Отишло то при кжщата на търговеца и попитало слугата:

— Тукъ ли е търговецътъ? Я го извикай!

— Сега спи. Не мога да го събудя.

— Не можешъ ли? Я гледай! Толкова ли дълбоко спи? Слушай, пустни ме мене, азъ зная какъ да го събудя. Само съ едно трѣнче да го бодна, стига му! Като пѣтелъ ще подскочи!

Чулъ търговецътъ, че вѣнка хора приказватъ и излѣзаль.

— Какво искашъ? — попиталъ той циганчето. — Защо толкова крѣскашъ?

— Мама ме прати да ти продамъ тая кошница.

— Азъ кошници не купувамъ. Магарета купувамъ.

— Магарета ли? Я гледай!